

اردو پنجابی لغتوں اور مقبول اور مقبول پر مشتمل خوبصورت کلام

حسن حبیب

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

پیرسید ناصر حسین چشتی ریالوی

ایم جی عیش روڈ لاہور
© 042-7313885

انور رضا پبلشرز
لاہور

اُردو اور پنجابی میں خوبصورت نعتیہ کلام

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
حُسَيْنِ كَرِيمٍ

پیر شیخ ناصر حسین چشتی سیالوی

۱۱۔ گنج بخش روڈ لاہور
 © 042-7313885

نورین پبلشرز

جملہ حقوق بحق ناشر محفوظ ہیں

نام کتاب	_____	حسن حبیب علی شاہ
شاعر	_____	پیر سید ناصر حسین چشتی سیالوی
تعداد صفحات	_____	128
بار دوم	_____	اپریل 2005ء
کمپوزنگ	_____	ورڈز میکر
مطبع	_____	اشتیاق اے مشتاق پرنٹرز لاہور
ناشر	_____	نوریہ رضویہ پبلی کیشنز لاہور
کمپیوٹر کوڈ	_____	1N-99
قیمت	_____	

ملنے کے پتے

نوریہ رضویہ پبلیکیشنز

11 گنج بخش روڈ لاہور فون: 7313885

مکتبہ نوریہ رضویہ

گلبرگ اے فیصل آباد فون: 626046

اللَّهُ
مُحَمَّدٌ
وَالصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ
عَلَيْهِ
وَالصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ

مَوْلَانِي صَلِّ وَسَلِّمْ دَائِمًا أَبَدًا
عَلَى حَبِيبِكَ خَيْرِ الْخَلْقِ كُلِّهِمْ
مُحَمَّدِ سَيِّدِ الْكَوْنَيْنِ وَالْقَلْبَيْنِ
وَالْفَرِيقَيْنِ مِنْ عَرَبٍ وَمِنْ عَجَمٍ

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَبَارَكَ وَتَسَلَّمَ

فہرست

- ۹ صلو علیہ وآلہ *
 ۱۱ جاؤں مدینے دیکھوں حرم رشک ارم باب کرم *
 ۱۲ اے دو جگ دے سلطان اے دو جگ دے سلطان *
 ۱۳ ہندے نے عطا تاج شہانے تیرے درتوں *
 ۱۴ نہیں کوئی ہو مثال مدینے والے دی *
 ۱۶ دولت دیاں ناں خزینے دیاں *
 ۱۷ پرچم یوں کسی اور کا لہرایا نہیں ہے *
 ۱۸ تیری ذات میں بھی کمال ہے تیری بات میں بھی کمال ہے *
 ۱۹ شک اس گل دے وچ کر نہیں *
 ۲۰ دلاں دی زمین گلزار ہوندی جاوے گی *
 ۲۲ ایہناں عاشقاں نون چین بڑا آوے حضور دیاں گلاں سن کے *
 ۲۳ میں جس ویلے وی کر لاواں مدینہ سامنے ہووے *
 ۲۵ مدینے دی یاد آ کے مینوں زلاوے *
 ۲۷ میری بات بن گئی ہے تیری بات کرتے کرتے *
 ۲۹ عشق پر جوانی ہے - تیری مہربانی ہے *
 ۳۰ دنیا والے رل کے سارے لے آؤ کوئی ایسا *

- ۳۲ ہے کوئی یار پنجاہ دے بدلے بیچ پڑھوا کے دے *
 ۳۳ کہوڑل کے ہواؤتے پھوہارو یارسول اللہ *
 ۳۶ ہم سب کے دلدار محمد *
 ۳۷ محمد وہ ہے جس کی عرش پر تو صنیف کی جائے *
 ۳۹ نظر آتے ہیں پتھر بھی گہر سے *
 ۴۰ سوہنے دے آئیاں ویکھو مست بہاراں آگئیاں *
 ۴۲ ربامینوں گھل مدینے *
 ۴۳ لبھدے کرم دے گنج مدینے *
 ۴۴ آنے والی نسلوں کو بھی سنوار دیتے ہیں *
 ۴۶ غم راستے بدل گئے جب یاد آگئے *
 ۴۸ صبح آتا ہے شام آتا ہے *
 ۵۰ میرے آقادی شان *
 ۵۲ آج دل میرا جھوم داپیا - حضور پر نور آگئے *
 ۵۴ بات کر مدینے دی گل سنا مدینے دی *
 ۵۶ سرکار کملی والے مولا علی دے جانی *
 ۵۸ روون زاروزار اکھیاں *
 ۵۹ مدینے والے کریم عربی دے دردے جیہڑے فقیر ہوندے *
 ۶۰ بس گیا اس طرح میرے دل میں لگ رہا ہے جہاں بھی مدینہ *
 ۶۲ عرب دے چن نون حال سنائیے *
 ۶۴ سن کر نعت میرے سینے میں ایک قلندر ناچ رہا ہے *
 ۶۵ دلدار ڈھولا غم خوار ڈھولا *
 ۶۷ شب کو بھی جہاں لاکھوں خورشید نکلتے ہیں *
 ۶۹ اک وار بلا لین جے سرکار مدینے *

- ۷۱..... یاتے دُنیا ساری رکھ لے *
 ۷۲..... تشریف آپ لائے تو اک نعت بن گئی *
 ۷۴..... جو بھی سرکارِ دو عالم کے گدا ہوتے ہیں *
 ۷۶..... نبی کی راہ پر چلنا شریعت نام ہے اس کا *
 ۷۸..... سرورِ زیادے مال و سرمہ تہ قربان دے *
 ۸۱..... ایبہ جگ پیا تیرے نال سجدائے *
 ۸۳..... بھاویں ساہ رُک جائے - بھاویں جندمک جائے *
 ۸۵..... کیسے کیسے رنگ بدل کر غم دُنیا کے آتے ہیں *
 ۸۷..... سر بزم جھومتا ہے سر عام جھومتا ہے *
 ۸۹..... بیاں فخر رسالت دی ہے عظمت کون کر سکا *
 ۹۱..... کرناں کی اسیں لمی چوڑیاں جگیراں نوں *
 ۹۳..... سب سے بیٹھا نام تمہارا *
 ۹۴..... بخت پئے انج جاگ مدینے *
 ۹۵..... بھاویں ہو ویں تو گھر بیلیا *
 ۹۶..... ہاں وہ لمحے امر ہو گئے *
 ۹۷..... مل کے کوئی التجا کر لوؤ *
 ۹۹..... آقا داہو وے در بار *
 ۱۰۰..... میرے سرور میری قسمت کو بھی اعلیٰ کر دے *
 ۱۰۲..... دین و دنیا میں جو تیرا نہ سہارا ہوتا *
 ۱۰۴..... جس ویلے وی آ جاوے یاد مدینے دی *
 ۱۰۵..... انج دعاواں دا مل پئے گیا *
 ۱۰۷..... زندگی دا چارا اے جان توں وی پیارا اے *
 ۱۰۹..... عشق دی جد تشہیر ہندی اے *
 ۱۰۹.....

- ۱۱۰ مصطفیٰ کے شہر میں اک بار جا کر دیکھئے *
۱۱۲ ہو نہیں سکتے دنیا والے ہمسر کملی والے دے *
۱۱۴ دیندے کدی نہ آپ جے سرکار آسرا *
۱۱۶ بیٹھیاں نے ڈیرالا کے میرے گھر ویرانیاں *
۱۱۸ دن رات گزر دے دکھیاں دے سوہنے دیاں گلاں کر کر کے *
۱۲۰ دلِ دلِ مدینہ دل *
۱۲۲ مدینے کا رتبہ گھٹایا نہ جائے *
۱۲۴ بھلیا اے ناں ای بھلایا اے تیرا سوہنا مدینہ *
۱۲۵ اکھاں وچ لگی اے پھوہار بڑی دیرتوں *
۱۲۷ عرشاں تے محفل سجائی گئی ساڈے آقا دے ناں وی *
۱۲۷

صَلُّوْ عَلَيْهِ وَآلِهِ

نہ تھی کوئی پناہ نہ کوئی گھر
 مجھے مل گیا وہ کریم در
 نہ ہی غم رہے نہ کمی رہی **صَلُّوْ عَلَيْهِ وَآلِهِ**
 یہ جو رنگ و بو ہے چمن چمن
 یہ جو چاشنی ہے سخن سخن
 ہے کرم نوازی حضور کی **صَلُّوْ عَلَيْهِ وَآلِهِ**
 تو یہاں نہیں کہ وہاں نہیں
 میرے تاجور تو کہاں نہیں
 تیری قریہ قریہ ہے روشنی **صَلُّوْ عَلَيْهِ وَآلِهِ**
 نہیں جس کی کوئی مثال ہے
 میرے مصطفیٰ کی وہ آل ہے
 کوئی پھول ہے تو کوئی کلی **صَلُّوْ عَلَيْهِ وَآلِهِ**

تو انہیں کا دامن تھام لے
انہیں ہستیوں کا نام لے
کبھی یا نبی کبھی یا علی صَلُّوْ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ
آئے موت یا کہ حیات ہو
میرا وردِ آقا کی نعت ہو
یوں بسر ہونا صر کی زندگی صَلُّوْ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ

نعت شریف

جاؤں مدینے دیکھوں حرم رشک ارم بابِ کرم
 مٹ جائیں غم جاؤں مدینے
 تاروں میں بھی تیری ضیاء شمس و قمر تیرے گدا
 موجِ کرم تیرے قدم مٹ جائیں غم
 حسرت یہی ہے آقا مری آنکھوں سے چوموں جالی تیری
 لب پر صدا آنکھیں ہوں نم مٹ جائیں غم
 نظروں میں ہو نیری گلی آہوں کی ہو محفلِ سچی
 جا کر وہاں آئیں نہ ہم مٹ جائیں غم
 سب این و آل تیرے لیئے سارا جہاں تیرے لیئے
 تیرے لیئے لوح و قلم مٹ جائیں غم
 ناصر ہوں میں عاصی بڑا آ کے تیرے در پہ کھڑا
 کر دو کرم صدے ہوں کم مٹ جائیں غم

نعت شریف

اے دو جگ دے سلطان اے دو جگ دے سلطان
 تیری عظمت دے سے کون تیری عظمت دے قربان
 توں سب نبیاں دا پیر توں شاہ میں اک فقیر
 میری بدلا دے تقدیر تیرا بن جاواں مہمان
 میرے وزگے لکھ کنگالی لنگرتے چھڈے پال
 توں اپنی آپ مثال ایہو دسا اے قرآن
 ہن اکھیاں منگدیاں دیدتینوں تکیاں ہندی عید
 آج صدقہ پیر فرید جے آویں بچدی جان
 میں منگتا تے مجبور طیبہ توں تڑپاں دُور
 جے عرض کریں منظور میں آواں درد سنان
 اک وادی کرم کما مینوں کہہ دے درتے آ
 میری سن لئی عرض پیا میں کردا پھراں اعلان
 تیتھوں منگدا ناصر چین میرے رو رو ہارے نین
 تیرے جین شہا حسنین میرا رکھیں آپ دھیان

نعت شریف

ہندے نے عطا تاج شہانے تیرے درتوں
 ملدے نے فقیراں نوں خزانے تیرے درتوں
 اس واسطے کہندا اے خدا جاؤ مدینے
 لہجہ جاندے نے بخشش دے بہانے تیرے درتوں
 حمدے نے قدم وحشی جئے قاتل جدوں آکے
 بن جاندے نے اللہ دے یگانے تیرے درتوں
 ہر چیز خدا دی اے مگر سونہہ ایں خدا دی
 ہر چیز عطا کیتی خدا نے تیرے درتوں
 آئے نے صحیح راہ تے اُن گنت قبیلے
 خوشحال ہوئے لکھاں گھرانے تیرے درتوں
 خورشید نے منگیاں نے تیرے بوہے توں لشکاں
 پائی اے ادا وکھری ادا نے تیرے درتوں
 چھپے بچے کوئی لے کے تو کی آیا ایں ناصر
 لے آیا میں نعتاں دے ترانے تیرے درتوں

نعت شریف

نہیں کوئی ہور مثال مدینے والے دی
لج پرور لج پال مدینے والے دی

جھتھے وی کوئی عاشق آپ نوں سد مارے
رحمت لیندی بھال مدینے والے دی

اک واری تے گھل دے مولا لیکھ لواں
نگری اکھیاں نال مدینے والے دی

جیویں سوہنا سوہنا ایں ہر سوہنے توں
اونویں سوہنی آل مدینے والے دی

اول آخر بانگ توں سنیاں لکھاں نے
پڑھدا نعت بلال مدینے والے دی

جبریل جہے وی بولے تک کے چہرے نوں
جھلے کیہڑا جھال مدینے والے دی

چن اسمانی اپنی ٹور نوں بھل جاوے
دیکھ لوے جے چال مدینے والے دی

کرو دُعاواں حاضری ہندی رہے ناصر
طیبہ وچ ہر سال مدینے والے دی

نعت شریف

دولت دیاں ناں خزینے دیاں
 آؤ گلاں کریئے مدینے دیاں
 چین تے سورج کولوں ودھ کے اُس چہرے دی لوواں
 سارے جگدیاں کھٹیاں کر کے ڈٹھیاں نے خوشبوواں
 رلیساں نہیں اوہدے پسینے دیاں
 ہر اک پیر پیمبر آیا اوہدی حامی بھردا
 سورۃ نشرح اندر ویکھو قرآن گلاں کردا
 میرے نچ پال دے سینے دیاں
 لگ گئیاں نے یار کنارے لکھاں میرے جہیاں
 اپنے ہتھیں آپ ضمانتاں خود رب نے لے لئیاں
 طیبہ جان والے سفینے دیاں
 ناصر شاہ دیاں گلاں سن لولو کو کھریاں کھریاں
 ہر سوہنے دے چہرے اندر رب نے لشکاں بھریاں
 اُس محبوب گننے دیاں

نعت شریف

پرچم یوں کسی اور کا لہرایا نہیں ہے
 اس شان سے کوئی بھی نبی آیا نہیں ہے
 ہر سمت ہیں نفرت کی کٹری دھوپ کے پہرے
 جز آپ کی رحمت کے کہیں سایہ نہیں ہے
 آواز لگائی نہیں جس نے تیرے در پر
 اللہ سے اُس شخص نے کچھ پایا نہیں ہے
 انسان ہو فرشتہ ہو نہیں کوئی بھی ایسا
 جو تیرے گداؤں میں نظر آیا نہیں ہے
 اللہ رے لطافت تیرے پر نور بدن کی
 ٹھنڈک کا ہے احساس مگر سایہ نہیں ہے
 جب تک تیرے انوار سے خیرات نہ مانگی
 مہتاب تو مہتاب بھی کہلایا نہیں ہے
 دامن میں ہے ناصر کے تیرے پیار کی دولت
 اور اس کے سوا کوئی بھی سرمایہ نہیں ہے

نعت شریف

تیری ذات میں بھی کمال ہے تیری بات میں بھی کمال ہے
 تیری بات کی تیری ذات کی نہ نظیر نہ مثال ہے
 وہی زندگی ہے عزیز تر تیری یاد میں جو ہوئی بسر
 تیری یاد بن جو گزر گیا وہ تو ایک لمحہ و بال ہے
 میرا شوق جس میں جواں ہوا میں مدینے کو جب رواں ہوا
 وہی خوب تر وہی بہتریں میری زندگانی کا سال ہے
 تیرے پیار میں جو فنا ہوا تیرا قرب جس کو عطا ہوا
 کوئی بوبکر کوئی فارسی کوئی ہے علی کوئی بلال ہے
 میری جان سے تو قریب ہے میں مریض ہوں تو طبیب ہے
 تیرا نام ہی میرا آسرا تیرا نام ہی میری ڈھال ہے
 میں ہوں ایک ناصر بے نوا مجھے تو نے اپنا بنا لیا
 میرے حال سے ہے تو باخبر تیرے سامنے میرا حال ہے

نعت شریف

شک اس گل دے وچ کر نہیں کوئی سوہنے دا ہمسر نہیں
اوہدا پیار مرا سرمایہ میں منگدا مال تے ڈر نہیں
جے چاہنا میں دید نبی دی پھر مرن توں سجاں ڈر نہیں
میںوں شہر مدینے گھر دے میں ڈوری سکدا جر نہیں
اسیں اوہ رستہ نہیں لنگھنا جیہڑی تیری راہ گزر نہیں
جہنوں رب خود کول بلاوے کوئی ایسا ہور بشر نہیں
چھڈ دینی دُنیا ساری سرکار دا چھڈنا در نہیں

جس گھر میلاد نہ ہووے

اوہ ناصر سجدا گھر نہیں

نعت شریف

دِلاں دی زمین گلزار ہوندی جاوے گی
بنلج پال دا آمنہ دے لعل دا
پت جھڑ موسم بہار ہوندی جاوے گی
بن لج پال دا آمنہ دے لعل دا
پیار دا جے رشتہ توں آقا نال جوڑے گا
کوئی گل رب تیری سجناں نہ موڑے گا
تیری بے قراری وی قرار ہوندی جاوے گی
بن لج پال دا آمنہ دے لعل دا
ایہوتے نشانی ایں حضور دے غلاماں دی
ڈالی جدوں بھیجیں گا دروداں تے سلاماں دی
گھڑی دکھاں اگے دیوار ہوندی جاوے گی
بن لج پال دا آمنہ دے لعل دا

راستہ نہ چھڈنا حضور دے مدینے دا
 پتہ لگ جاوے گا سرور دے خزینے دا
 کرم نوازی بے شمار ہوندی جاوے گی
 بن لج پال دا آمنہ دے لعل دا

آقا وئے جان دا مہینہ جدوں آوے گا
 سامنے حضور دا مدینہ جدوں آوے گا
 تیز تیز اکھاں دی پھر ہار ہوندی جاوے گی
 بن لج پال دا آمنہ دے لعل دا

دُکھ سارے تیرے اوہ سماعت فرمان گے
 حشر دیہاڑے وی شفاعت فرمان گے
 جندجے حضوررتوں نثار ہوندی جاوے گی
 بن لج پال دا آمنہ دے لعل دا

ناصر ایہہ حقیقتاں نے کر ایتار توں
 ہر ویلے رب تے رسول نوں پکار توں
 حاضری مدینے تیری یار ہوندی جاوے گی بن
 بن لج پال دا آمنہ دے لعل دا

نعت شریف

ایہناں عاشقاں نوں چین بڑا آوے حضور دیاں گلاں سن کے
 ہون عشقے دے بوٹے ہور ساوے حضور دیاں گلاں سن کے
 ایرے غیرے دا خیال بھل جاندا اے جدوں نعت دا درپچہ کھل جاندا اے
 بندہ اپنا وی ہوش بھل جاوے حضور دیاں گلاں سن کے
 نوری جالیاں نوں چم چم روندیاں میں رات آج دی مدینے وچ ہوندا میں
 یاد مینوں سرکار دی ستاوے حضور دیاں گلاں سن کے
 جدوں اکھاں دا بنیرا بھج جاندا اے اللہ پاک دی سونہہ دل ایہو چاہندا اے
 بندہ ہنے ای مدینے بڑ جاوے حضور دیاں گلاں سن کے
 جھنڈا جھلنا ایں سچیاں دے سچ دا چن آقا دے اشارے اُتے نچدا
 کدے ٹوٹے ہو کے قدماں وچ آوے حضور دیاں گلاں سن کے
 ایہو رب اگے میریاں صداواں نے اٹھے پہر بس ایہو ای دُعاواں نے
 اللہ سب نوں اوہ نگری وکھاوے حضور دیاں گلاں سن کے
 سچی گل کراں اللہ میرا جان دا ایہو ناصر تقاضہ ہے ایمان دا
 بندہ ہور کجھ سنے نہ سناوے حضور دیاں گلاں سن کے

111157

نعت شریف

میں جس ویلے وی کر لاواں مدینہ سامنے ہووے
میں اکھ کھولاں یا سوں جاواں مدینہ سامنے ہووے

حیاتی داپتا کی اے کدوں مکٹ جاوے رب جانے
جو ہوون آخری ساہواں مدینہ سامنے ہووے

نہ دکھ دی کوئی پرواہ اے نہ بھکھ دا خوف ہے کوئی
نہ کچھ پیواں نہ کچھ کھاواں مدینہ سامنے ہووے

توں قادر ہیں مرے مولا دُعا منظور کر میری
میں تکنا جس گھڑی چاہواں مدینہ سامنے ہووے

سنہری جالیاں سینے نوں لاون لئی میرے مولا
میں کھولاں جس گھڑی باہواں مدینہ سامنے ہووے

میں تیرے کولوں منگن دی ادا وکھری جہی چاہنا
کہ دامن جدوی پھیلاواں مدینہ سامنے ہووے

کسے وی شہر وچ ہووے تری محفل مرے آقا
تیرے میں گیت جداواں مدینہ سامنے ہووے

ایہہ ناممکن تے نہیں آقا کرم ہووے تے ہوسکدائے
تیرا نعرہ جدوں لاواں مدینہ سامنے ہووے

توں ناصر شاہ دی اے مہولا ایہہ پوری التجا کردے
قبر وچ جس گھڑی جاواں مدینہ سامنے ہووے

نعت شریف

مدینے دی یاد آ کے میتوں رُلاوے
جگر دا لہو ہن تے اکھیاں چوں آوے

ترے ناں دی چٹھی مدینے چوں آئی
خبر ڈاکیا ایہہ کدے تے سناوے

قیامت ہے میرے لئی ہجر تیرا
بہانہ ایہو موت دا بن نہ جاوے

میں سوں جاناں واں ہچکیاں لیند لیندا
تیرا پیار لوری جدوں آ سناوے

ایہہ تیرا گدا تیرے باہجھوں کریمہ
کسے نوں کیویں چیر کے دل دکھاوے

گزر دے پئے سال صدیاں دے وانگوں
چڑھیاں دے وانگوں جدائی ڈراوے

کدے مشکلاں اوہدے آون نہ نیڑے
تیرے نام دا ورد جیہڑا پکاوے

ہے ناصر جہدے دین ایماں دا حصہ
اوہ بندہ مدینے نوں کیویں بھلاوے

نعت شریف

میری بات بن گئی ہے تیری بات کرتے کرتے
 تیرے شہر آؤں گا میں تیری نعت پڑھتے پڑھتے
 نظروں میں اُن کی آقا کیا چیز خسروی ہے
 کہ غنی جو ہو گئے ہیں تیرے در پہ پلتے پلتے
 کسی چیز کی طلب ہے نہ ہی آرزو ہے کوئی
 تو نے اتنا بھر دیا ہے کسکول بھرتے بھرتے
 میرے سونے سونے گھر کو کبھی رونقیں عطا کر
 میں دیوانہ ہو گیا ہوں تیری راہ تکتے تکتے
 تیرے عشق کی بدولت مجھے زندگی ملی ہے
 میرے پاس آئی لیکن میری موت ڈرتے ڈرتے

میں نہ جاؤں گا او درباں کبھی چھوڑ کر یہ گلیاں
کہ میں پہنچا ہوں یہاں پر کئی بار مرتے مرتے

ہے جو زندگانی باقی یہ ارادہ کر لیا ہے
تیرے منکروں سے آقا میں مروں گا لڑتے لڑتے

تیری آرزو میں ڈھل کر میری آنکھ سے نکل کر
تیرے در پہ جاڑکیں گے میرے آنسو چلتے چلتے

ناصر کی حاضری ہو کبھی تیرے آستاں پر
کہ زمانہ ہو گیا ہے مجھے آہیں بھرتے بھرتے

نعت شریف

عشق پر جوانی ہے	تیری مہربانی ہے
کاش آپ آجاتے	رات بھی سہانی ہے
درد میرے سینے کا	آپ کی نشانی ہے
ذکرِ مصطفیٰ سے ہی	زندگی بتانی ہے
ہو جا تو فدا اُن پر	یہی کامرانی ہے
آلِ مصطفیٰ سے ہی	دین پر جوانی ہے
کامراں ہوا جس نے	بات تیری مانی ہے

ناصر اُن کی نظروں میں

تیری سب کہانی ہے

نعت شریف

دنیا والے رل کے سارے لے آؤ کوئی ایسا
جس دا بہنا اٹھنا چلنا ہووے سوہنے جیسا

سوہنے باجھوں ہے کوئی ایسا جس نوں رب وڈیاوے
جس دے شہر دی قرآں اندر خود اوہ قسم اٹھاوے

لکھاں پھر دے اس دُنیا تے نورے لاکھے ماکھے
ہے کوئی جس دے چہرے تائیں رب وانشمس وی آکھے

اس دنیا وچ ہے کوئی ایسا ایہہ گل مینوں دے
سوہنے باجھوں جس دی اکھ وچ جگدا خالق دے

ہے کوئی ایسا دروازہ وی دسو یار جے ہووے
جس دے بوہے ادبوں آکے نت جبریل کھلووے

ہے کوئی بندہ جس دے رُتے انج دے ڈٹھے
سٹے جے لعاب اوہ اپنا کھارے ہوون مٹھے

ہے کوئی ایسا رکھ دیوے جو اُنگلاں وچ پیالے
اُنگلاں وچوں جاری ہوون دریا کوثر والے

ہے کوئی ایسا سوہنے باجھوں لب جس ویلے کھولے
رب دی مرضی باجھوں جیہڑا اک فقرہ نہ بولے

ہے کوئی جس دے جوڑے ناصر عرش نوں ہون پیارے
مارے کنکرتے رب آکھے ایہہ جہاں میں مارے

نعت شریف

ہے کوئی یار پنجاہ دے بدلے پنج پڑھوا کے دے سے
اک بندے نوں پنج دے بدلے دو کروا کے دے سے

جیہڑی مائی اُس دے راہ تے کنڈے روز و چھاوے
ہے کوئی جد بیمار اوہ ہووے اوہنوں کچھن جاوے

ہے کوئی ناصر جیہڑا ہادی رُخ تقدیر دا موڑے
اوہنوں دیوے بخش کفارہ جو خود روزہ توڑے

ہے کوئی اوہدے باہجھوں دیوے رب توں لے کہ معافی
جس دا اک مشکیزہ ہووے پندرہ سولئی کافی

ست کھجوراں لے کے جیہڑا دسترخوان سجاوے
اوہدے باہجھوں کون ہے جیہڑا پوری فوج رجاوے

ہے کوئی جس جس دے اصغر ورگے بچے ہوں پیا سے
ہے کوئی حسن حسین دے ورگے جس دے ہوں نوا سے

ہے کوئی جس دی بیٹی ورگی کرے عبادت یارو
ہے کوئی ایسی آل کسے دی نظر جہان تے مارو

ناصر شاہ اس دُنیا اُتے ہے اک نور اُجالا
ہے اک مالک سب صفتاں دا ساڈا کملی والا

ایضاً

ہے کوئی ایسا جس دے قبضے دے وچ ہوں خزینے
رب نے پاک کلام اُتاریا ہووے جس دے سینے
ہے کوئی ایسا پہلے توڑے مڑمہ تاب نوں جوڑے
ڈُبا ہويا سورج ناصر نال اشارے جوڑے

نعت شریف

کہو رَل کے ہواؤ تے پھو ہارو یا رسول اللہ
بہاراں آ گئیاں آکھو بہارو یا رسول اللہ

دُعا وچ وی غزبیاں نولیاں بھلایا نہیں نبی سوہنے
غریبو آکھ کے ویلا گزارو یا رسول اللہ

جے چاہو کہ رہوے ساڈی روانی تے وی جولانی
کرو اعلان ندیو آبشارو یا رسول اللہ

اوپدے کول ٹینک تے توپاں تے بمب لکھاں نے نیااے
ایہو کہہ کے تسی دُشمن نوں مارو یا رسول اللہ

ستم دا چیر کے سینہ آزادی دی کرن نکلے
کہو کشمیر دے جلدے چنارو یا رسول اللہ

جدائی ڈیرا چکدی نہیں ہجر دی رات مکدی نہیں
اسانوں ایس سولی توں اتارا یا رسول اللہ

مرض خواہ کوئی وی ہووے جلن سینے دے وچ ہووے
ایہو کہہ کے سدا سینے نوں ٹھارو یا رسول اللہ

چہنہ وی یا رسول اللہ کہیا اے کامیاب ہو یا
تسی وی کہہ دیو سجنو تے یارو یا رسول اللہ

کدوں ناصر تسی آ کھو گے ہن آکھن دا ویلا اے
پکارو ہر گھڑی مل کے پکارو یا رسول اللہ

نعت شریف

ہم سب کے وِلدارِ محمدؐ	نبیوں کے سردارِ محمدؐ
فوجوں کے سالارِ محمدؐ	اُمت کے غم خوارِ محمدؐ
خالق کے شاہکارِ محمدؐ	کہہ دے جو اک بارِ محمدؐ
آتے ہیں سرکارِ محمدؐ	کر دیتے ہیں پارِ محمدؐ
عظمت کی دستارِ محمدؐ	نیکی کے معمارِ محمدؐ
میرے دل کے آئینے کے	آز محمدؐ پارِ محمدؐ
تنہائی ہو یا کوئی محفل	دونوں کی تکرارِ محمدؐ
رب کا بھی انکار سمجھنا	کر دیں جو انکارِ محمدؐ
جسکو جتنا چاہیں دے دیں	ہیں کلی مختارِ محمدؐ
ماں بھی اتنا دے نہیں سکتی	دیتے ہیں جو پیارِ محمدؐ
بوصیری سے پوچھو کیسے	دیتے ہیں دیدارِ محمدؐ
رب کے کل خزانے کے بھی	ہیں کنجی بردارِ محمدؐ

ناصر جب بھی لے کر دیکھا

نام ہے سدا بہارِ محمدؐ

محمدؐ

محمدؐ وہ ہے جس کی عرش پر تو صیف کی جائے
محمدؐ وہ ہے جس کی فرش پر تعریف کی جائے

محمدؐ نام سے جو شخص بھی منسوب ہو جائے
مقدر کا دہنی مخلوق کا محبوب ہو جائے

محمدؐ اُس کو کہتے ہیں جو محبوب خدا بھی ہو
نبی ختم الرسل مہر منورؐ مصطفیٰ بھی ہو

محمدؐ اُس کو کہتے ہیں جو یکتا ہو نرالا ہو
جو پتھر کھا کے طائف میں دعائیں دینے والا ہو

محمدؐ نام لینے سے مصیبت دُور ہو جائے
محمدؐ نام جس گھر میں ہو وہ گھر نور ہو جائے

محمد مصطفیٰ کہہ کر اگر اپنی طرح جانا
تو پھر سمجھو محمد کو محمد ہی نہیں مانا

محمد کون ہیں پوچھو یہ خود مولا کی ہستی سے
محمد کون ہیں پوچھو ذرا طائف کی بستی سے

محمد فرش کا دولہا محمد عرش کا تارا
محمد نام ہر غم کی دوا ہر درد کا چارا

محمد نام لینے سے سفینے پار ہوتے ہیں
محمد نام سے شعلے گل و گلزار ہوتے ہیں

محمد نام لینے سے طبیعت شاد رہتی ہے
محمد نام سے دُنیا ئے دل آباد رہتی ہے

نعت شریف

نظر آتے ہیں پتھر بھی گہر سے
 لپٹ جاتی ہے اُس رستے سے خوشبو
 عرب کے چاند سے گھر ہے منور
 کبھی فرمائیے اپنے کرم سے
 کرم رنجہ نہ فرماتے لحد میں
 مدینے کا وہ کیا منظر بتاؤں
 کوئی لوٹا ہے خالی تو بتائے
 کبھی ناصر کو رخسے پر بلا لو
 مدینہ دیکھنے • نین ترت

نعت شریف

سوئے دے آئیاں ویکھو مست بہاراں آگنیاں
مسکیناں دے گھر وچ خوشیاں بنھ قطاراں آگنیاں

کتھے شان تری کتھے سوچ مزی تیری حد جبریل وی جان دا نہیں
تیری نعت لکھاں جیویں دل اکھے میرے کول انداز حسان دا نہیں
تیرے در تے میریاں سوچاں کرن پکاراں آگنیاں

لگی اکھ تے ہو گئی دید تری میرے واسطے روز سعید ہو یا
تیری آل اصحابدا در ویکھاں سینے وچ ایہہ شوق مزید ہو یا
وچ تصور جس ویلے اوہ پاک مزاراں آگنیاں

جہناں نہیں مجبور دا حق کھادا جہناں بریاں نال بھلائی کیتی
تیری ذات پچھے جہناں گھر چھڈے جہناں سوہنیا تیری گدائی کیتی
اوہناں دے لئی بن کے حوراں خدمت گاراں آگنیاں

جدھر دیکھیا اے لال آمنہ دے جاری نور وی نہر سویز ہو گئی
 چھپے رہ اسواریاں سب گئیاں باقی ساریاں کولوں اوہ تیز ہو گئی
 جس اسواری دیاں اوہدے ہتھ مہاراں آگئیاں

میں تے نہیں سمجھیا خبر نے کیوں لوکی ایس پاک کلام نوں پھول دے نہیں
 کھولی رکھدے اکھیاں ویر دیاں اکھ پیار والی کاہنوں کھول دے نہیں
 لگدا اے رب ولوں ایہناں ول پھٹکاراں آگئیاں

اللہ پاک دے یار نے کرم کیتا جو قصور کیتے سارے معاف ہو گئے
 نعرہ اک لایا اوہدے نام والا مرے توڑ تیکر رستے صاف ہو گئے
 رستے دے وچ ناصر شاہ جدوی دیواراں آگئیاں

نعت شریف

ربا مینوں گھل مدینے بن جاندی اے گل مدینے
 اپنا آپ وی پھل جاویں گا اک واری تے چل مدینے
 پل اچ پیار دے بوٹے تائیں لگ جاند اے پھل مدینے
 رہن نہیں دیندی عیب کسے دے اوندی اے اک چھل مدینے
 کاسے بھرن تے کیہ پچھنا ایں لگدا نہیں اک پل مدینے
 کیہ منگناتے کیویں منگناں آ جاند اے ول مدینے
 انشاء اللہ ٹر جاواں گے آج نہیں تے کل مدینے
 ہر اک مرض دا داڑو لہدا ہر مشکل دا حل مدینے

جے ملنا ای رب نوں ناصر

آپ دا بوہا مل مدینے

نعت شریف

لبھدے کرم دے گنج مدینے مٹ جانڈے رنج مدینے
 ویکھن والے ویکھ اوندے نیں چار مدینے پنج مدینے
 نوریاں دی اُس نور دے درتے پھروںی رہندی حج مدینے
 پتھر دل وی موم ہو جانڈے سک نہیں سکدی ہنج مدینے

بے درواں نوں ناصر جا۔ کے

پئے جانڈی تو لنج مدینے

نعت شریف

آنے والی نسلوں کو بھی سنوار دیتے ہیں
مصطفیٰ جو دیتے ہیں بے شمار دیتے ہیں

خود نواز دیتے ہیں آپ جن فقیروں کو
زندگی مدینے میں وہ گزار دیتے ہیں

دُور دُور رہتے ہیں جو مدینے والے سے
اُن کو غم زمانے کے جاں سے مار دیتے ہیں

یا رسول کا نعرہ اپنی تو عبادت ہے
اس لیے صدا اُن کو بار بار دیتے ہیں

کربلا میں سید نے دیکھ کر کہا اُس سے
آنبی کے دیں تجھ کو ہم بہار دیتے ہیں

حشر میں غلاموں کو دیکھ کر کہیں گے وہ
پل صراط سے آؤ ہم گزار دیتے ہیں

عرش و فرش والے بھی شیر اُس کو کہتے ہیں
ہاتھ سے وہ خود جس کو ذوالفقار دیتے ہیں

جا کے اُن کی چوکھٹ پر کر سوال اے ناصر
جو بنا فقیروں کو تاجدار دیتے ہیں

نعت شریف

غم راستے بدل گئے، جب یاد آ گئے
گرتے ہوئے سنبھل گئے جب یاد آ گئے

آقائے نامدار کی یادوں پہ میں نثار
روتے ہوئے بہل گئے جب یاد آ گئے

کتنی ہی مشکلات سے مجھ کو ملی نجات
طوفان سارے ٹل گئے جب یاد آ گئے

میں رکھ رہا ہوں جس طرح پھولوں پہ ہر قدم
پتھر بھی یوں پگھل گئے جب یاد آ گئے

ذکر نبی نے کر دیا ٹھنڈا جگر مرا
دُشمن بھی سارے جل گئے جب یاد آ گئے

بارش کا کام دے گئی نعت نبی مجھے
ہیروں میں اشک ڈھل گئے جب یاد آ گئے

بزم حیات کس قدر ناصر تھی بے سرور
ہم دوستو مچل گئے جب یاد آ گئے

نعت شریف

صبح آتا ہے شام آتا ہے
لب پہ اُن کا ہی نام آتا ہے

اُن کو بھیجے سلام جو اُس کو
خود خدا کا سلام آتا ہے

یاد آتی ہے اُن کی یوں مجھ کو
جیسے گردش میں جام آتا ہے

کاش کہہ دیں حضور محشر میں
دیکھو میرا غلام آتا ہے

جان جاتی ہے اُن کے جانے سے
یہ بھی اکثر مقام آتا ہے

شکر ہے کہ ترے گداؤں میں
اس گدا کا بھی نام آتا ہے

نام نامی حضور کا ناصر
ساری دُنیا کے کام ہے

نعت شریف

میرے آقا دی شان جیویں دسدا قرآن
 اپنی شان کتھے کسے انسان دی.....
 آقا دی گل رحمت دی چھل
 اوہدی ادا ہر بے بدل
 اوہدی من دا خدا اوہ نہیں رب توں جدا

اوہدی پیروی نشانی ایں ایمان دی

خالق دا چن عربی منٹھن کردا مٹھا مٹھوے سخن
 دے رب دا کلام میرے آقا دا مقام
 اللہ کھاوے قسم اوہدی جان دی
 رنگیں فضا ٹھنڈی ہوا طیبہ گئیاں لگدا پتا
 اوہدی بن دے اصول ہے اوہ شہر رسول
 اوہدی جھکدی اے دھون آسمان دی

آقا دا در رحمت دا گھر اوتھے عمر ہووے بسر
اوتھے ملدی امان ذرا کر پہچان
اوتھوں لبھدی اے راہ رحمان دی
میرا نبی رب دا نبی رب دا نبی سب دا نبی
ہے اوہ اللہ دا پیارا سارے جگ دا سہارا
کر نوکری توں اُس ذیشان دی
مٹ گئے شک سوہنے نوں تک ناصر ذرا ہن توں نہ جھک
دساں حق دی میں گل اوہدے بوہے تے چل
جہدے ہتھ وچ واگ ہے جہان دی

نعت شریف

آج دل میرا جھوم دا پیا۔ حضور پر نور آ گئے

پئی دس دی اے پھلاں نوں ہوا۔ حضور پر نور آ گئے

ہر پاسے خوشیاں دے جھنڈے پئے جھل دے

ازلاں دے گجھے گجھے راز جان دے کھل دے

آئی عرش بریں توں صدا حضور پر نور آ گئے

ہن مظلوم نوں نہ کوئی وی ستاوے گا

کوئی وی یتیم تائیں ہن نہ رلاوے گا

اللہ سن لئی یتیموں دی دُعا حضور پر نور آ گئے

دھرتی نوں فلکاں دے جھک گئے ستارے نے

لگدے ~~طوفان~~ پئے سانوں تے کنارے نے

نور ہوئی کائنات دی فضا حضور پر نور آ گئے

اَج توں ہنیریاں نے صفاں نے لپیٹیاں
 ماپیاں دے گھر راج کرنا این بیٹیاں
 راضی ہو یا مخلوق تے خدا حضور پر نور آگئے

امن و امان دا پیغام لے کے آیا اے
 قاتلاں اچکیاں دا چہرہ مر جھایا اے
 ساڈے سراں اُتوں ٹل گئی بلا حضور پر نور آگئے

ودھ گیا واراں وچوں وار سوموار دا
 ناصر اَج پہلی وار ڈٹھا منہ بہار دا
 لیے گھر بار اپنا سجا حضور پر نور آگئے

نعت شریف

بات کر مدینے دی گل سنا مدینے دی
بات سارے شہراں توں ہے جدا مدینے دی

آکھے جے خدا مینوں منگ لے کیہہ منگنا ایں
گڑ گڑا کے کر لاں گا التجا مدینے دی

ویکھنا جے چاہندا ایں خلد ایں دھرتی تے
اکھاں نال یار بستی ویکھ آ مدینے دی

دوستانہ سنکيا کر توں خدا توں منگيا کر
قبر وچ چل دی رہے ٹھنڈی وا مدینے دی

کمزور رشتے نے عارضی محبتاں نے
دوستی تے ہے یار ویر پا مدینے دی

کسے وی کہانی دے ہونی نہیں نصیباں وچ
بات یارو دیندی اے جو مزا مدینے دی

کیوں نہ ذکر طیبہ دا ہر گھڑی کراں لوکو
خود پسند کردا اے گل خدا مدینے دی

ناصر اک مدینے دی شان کی سنا سکدا
شان خود بیاں کر دے مصطفیٰ مدینے دی

نعت شریف

سرکار کملی والے مولا علی دے جانی
دربار تے بلا لو ہووے گی مہربانی

لج پال ہے بنائی اللہ نے ذات تیری
میں تیری بات کرتا بن گئی اے بات میری
ویکھاں میں روضہ تیرا ہے ایہہ آرزو پرانی

گاؤندے نے گیت سارے اپنے تے غیر تیرے
عرش علی وی تکیا چمدا اے پیر تیرے
تیرے مسکرائیاں بن گئی بجلی اوہ آسمانی

فرمایا خود خدا نے رُتبہ ہے تیرا بھارا
تیرے سامنے ہے آقا دکھیاں دا حال سارا
بخشی خدا نے تیرے تینوں تے غیب دانی

اسری دی رات تیرا خود منتظر سی اللہ
 اللہ دے کول چل کے توں پہنچیا سی کلا
 لاریب ہیں توں آقا شہبازِ لامکانی

راتاں چوں رات مینوں جا پے اوہ شانناں والی
 جس رات سامنے سی روئے دی نور جالی
 مینوں تے آج وی لگدی اوہور رات ہی سہانی

ناصر سناواں عرضاں جچدی نہیں بات مینوں
 آگاہ رب نے کیتا ہر بات توں ہے تینوں
 توں تے جاننا ایں سارا آکھاں میں کیہ زبانی

نعت شریف

روون زارو زار اکھیاں
 منگدیاں نے دیدار اکھیاں
 میں بردا میں گولا ماہیا
 ہن تے آجا ڈھولا ماہیا
 ترے پاؤن ہزار اکھیاں
 میرے دل دیاں دل وچ رہیاں
 سانوں باجھوں موبھی تھنیاں
 بھل گئیاں ہار سنگھار اکھیاں
 خاموشی دیاں سن آوازاں
 چپ وٹ لئی اے دل دیاں سازاں
 تیرے بناں بے کار اکھیاں
 جس ساون وچ یار نہ آوے
 ناصر قطن قرار نہ آوے
 رتین ڈھل ناں جاوے
 مینوں چھڈیا مار اکھیاں

نعت شریف

مدینے والے کریم عربی دے در دے جیہڑے فقیر ہوندے
 خدا دی سونہہ این خدا گواہ اے اوہ ہر کسے توں امیر ہوندے
 مریض ہو کے دوا نہیں منگدے شفا دی ہرگز دُعا نہیں منگدے
 جہناں دے سینے چ لگے ہوئے کسے دی نظراں دے تیر ہوندے
 جو پکے ہوندے نے اپنے گن دے پر ائے باغاں چوں پھل نہیں چن دے
 سخن دا ہرگز گلا نہیں سن دے، جہناں دے روشن ضمیر ہوندے
 اوہ صرف اپنے خدا توں ڈر دے اوہ پہرا اٹھے دُعاواں کر دے
 اوہ پہلے بھکھیاں دے کا سے بھر دے جو مصطفیٰ دے سفیر ہوندے
 نہ آج ایہہ ذکر حسین ہوندا نہ کوئی صدق و یقین ہوندا
 نماز روزہ نہ دین ہندا نہ کربلا دے بے پیر ہوندے
 خدا توں ہرگز خدائی نہیں منگدے وصال منگدے جدائی نہیں منگدے
 قطعاً وی ناصر رہائی نہیں منگدے جو تیرے در دے اسیر ہوندے

نعت شریف

بس گیا اس طرح میرے دل میں لگ رہا ہے جہاں بھی مدینہ
جیسے ہو یہ زمیں بھی مدینہ جیسے ہو آسماں بھی مدینہ

فرش سے تابہ عرشِ معلیٰ مصطفیٰ اللہ اللہ
جب وہ مہماں ہوئے لا مکاں پر بن گیا لا مکاں بھی مدینہ

دوسری کوئی راہین نہ ڈھونڈو جز نبی کے پناہیں نہ ڈھونڈو
مجرموں کے لیے ہے بنایا رب نے دارالاماں بھی مدینہ

لب پہ ہے گفتگو بھی اسی کی ہے مجھے آرزو بھی اسی کی
ہے نظر سے عیاں بھی مدینہ میرے دل میں نہاں بھی مدینہ

جنکا دل ہے وفا کا خزانہ مانگتے ہیں خدا سے مدینہ
 دیکھنا حشر کے دن دیوانے ڈھونڈ لیں گے وہاں بھی مدینہ

درد کی دل میں دُنیا بسا لو بیٹھے بیٹھے یہیں آزما لو
 وہ جو چاہیں تو پل میں دکھا دیں ہر گدا کو یہاں بھی مدینہ

میری پہلی دُعا بھی یہی ہے آخری التجا بھی یہی ہے
 میری ناصر صدا بھی یہی ہے میرا دل میری جاں بھی مدینہ

نعت شریف

عرب دے جن نوں حال سنايے
 چل کے مالا مال ہو جايے
 چلو چلے مدینے
 ہن چھڈ دیے گھر بار جی
 چھاں نہیں کوئی اُس چھاں توں ودھ کے
 باپ توں ودھ کے ماں توں ودھ کے
 چلو چلے مدینے
 جتھوں ملدا اے پیار جی
 رب نوں بھاون جس دیاں گلیاں
 کنڈے وی جس شہر دے کلیاں
 چلو چلے مدینے
 ڈھپ وی سایہ دار جی
 اوہدی خاک جیویں کستوری
 جتھے پڑھن سلام آ نوری
 چلو چلے مدینے
 بیچ پینے پیار جی

اوہ لُج پال بچا لیندا اے
دامن بیٹھ چھپا لیندا اے
میرے جئے گنہ گار جی
غوث قطب ابدال تمامی
بوذر شامی رومی جامی
چلو چلئے مدینے
جھتے کر دے گئے پکار جی
کر کے ناصر حال فقیراں
تن ویاں پیش کراں کے لیراں
چلو چلئے مدینے
دکھ لین گے ونڈ سرکار جی

نعت شریف

سن کر نعت میرے سینے میں ایک قلندر ناچ رہا ہے
بہتی ندی میں جیسے آ کر ماہِ منور ناچ رہا ہے

میرے وجد پہ کچھ لوگوں نے فتوے داغ دیئے ہیں لیکن
اُن سے کہو سکرین پہ آ کر کوئی گھر گھر ناچ رہا ہے

میں فردوس کی آس پہ اپنی کیسے عمر بتاؤں کہیے
شہرِ نبی کے ذروں تو خلد کا منظر ناچ رہا ہے

سیم و ذر کی چمک پہ ہم نے رقصاں دیکھے دُنیا والے
آپ کا نوکر اس دُنیا کو مار کے ٹھوکر ناچ رہا ہے

چاند پہ جانے والا ناصر مل جائے تو اُس سے پوچھوں
دیکھو ذرا وہ چاند نبی کے در پر آ کر ناچ رہا ہے

نعت شریف

دلدار ڈھولا غم خوار ڈھولا
تیرے باہجھ بچنے نہیں بیمار ڈھولا

قدم رنجہ فرما کدے ساڈے ویہڑے
تیرے نال کاہدے غریباندے دے جھپڑے
تیرے باہجھ عیدیاں نے بے کار ڈھولا

بہاراں دے دوروں ای ریلے گزر گئے
اساڈے توں خوشیاں دے ویلے گزر گئے
خیزاواں اُجاڑے چا گلزار ڈھولا

نظر آون اکھیاں وی سدھراں دے کھولے
جدائی دے بدلاں دے چن ہو یا اوہلے
نہ مر جاواں منگدا میں دیدار ڈھولا

کسے ہور دینال رشتہ جے جوڑاں
 نہ بخشے خدا جے میں مجھ تیتھوں موڑاں
 تیرے بابجھوں سجدا نہیں گھربار ڈھولا

نہ میلے نہ ٹھیلے نہ عیداں دا چا اے
 ایہو آس میری ایہو ای دُعا اے
 فقط مینوں درکار دیدار ڈھولا

جے نا صرتوں پچھیں تے عرضاں سناوے
 فقط اکو جملہ زباں اُتے آوے
 کدے جھات پا مرا منٹھار ڈھولا

نعت شریف

شب کو بھی جہاں لاکھوں خورشید نکلتے ہیں
آؤ کہ درِ شاہِ لولاک پہ چلتے ہیں

اک میں ہی نہیں کھاتا خیرات مدینے کی
سب شاہ و گدا اُس کی خیرات پہ پلتے ہیں

کیا نام رکھا اپنے محبوب کا خالق نے
اس نام کی برکت سے حالات بدلتے ہیں

مولانا ضیا بھردی اُس شہر کے ذروں میں
ذرات مدینے کی مہتاب اُگلتے ہیں

بھرتے ہیں ستارے بھی کشلول شعاعوں سے
جب گنبدِ خضریٰ سے انوار نکلتے ہیں

جب شہرِ رسالت کی محفل میں چھٹریں باتیں
انسان تو انساں ہیں پتھر بھی پگھلتے ہیں

اک نام محمدؐ ہی ہے وجہ سکوں ناصر
کچھ لوگ نہ جانے کیوں اس نام سے جلتے ہیں

نعت شریف

اک وار بلا لین جے سرکار مدینے
جند جان مدینے توں دیاں وار مدینے

جنت وچ جاون دا میں سوچاں نہ کدی وی
دے دیوے خدا مینوں جے گھر بار مدینے

لکھاں وی گناہ ہون تے میں بخش دیاں گا
رب کہندا چلے جان گنہ گار مدینے

جبریل نوں سد رہ تے کدوں چین سی اؤندا
اؤندا سی کرن آپ دا دیدار مدینے

ہونٹاں تے سجے ہون دروداں دے ترانے
انج جان کدے رل کے ایہہ سب یار مدینے

فیر آوے کدے ہارتے ایتبار نہ کرنا
ہنجواں دے چلو پا کے تسی ہار مدینے

ہر رات مدینے دی اے شہرات توں اعلیٰ
عیداں توں کتے وکھرا اے ہروار مدینے

جس شخص نوں کوڈی دے کوئی بھانہ خریدے
اُس شخص دا ناصر ہے خریدار مدینے

نعت شریف

یا تے دُنیا ساری رکھ لے یا سرکار دی یاری رکھ لے
 رکھ فوارے اکھیاں اندر! لب تے آہ و زاری رکھ لے
 موسے جئے وی کہندے مڑ گئے سانوں وی درباری رکھ لے
 عشق بناں تے گل نہیں بن دی بھاویں پنڈالے بھاری رکھ لے
 رب فرمایا عرش تے آئیائیں ہر شے جانڈی واری رکھ لے
 ایہہ لے دُنیا ایہہ لے جنت میں کی کرنی ساری رکھ لے
 میں مخلوق بنائی جیہڑی توں ایہدی مختاری رکھ لے
 دین ہووے یا دُنیا ہووے دونواں دی سرداری رکھ لے
 جتھے نعت دے پھل اُگدے نے سینے وچ کیاری رکھ لے
 چڑھسن لوگ جہازاں اُتے توں براق سواری رکھ لے
 اپنے حجرے توں منبر تک جنت دی اک کیاری رکھ لے
 سارے بوہے بند کر ناصر
 طیبہ ولوں باری رکھ لے

نعت شریف

تشریف آپ لائے تو اک نعت بن گئی
جھولے میں مسکرائے تو اک نعت بن گئی

آقائے نامدار کے میلاد کے لیے
گھر بار جب سجائے تو اک نعت بن گئی

خیرالبشر کی یاد میں جب اپنی آنکھ سے
دو چار اشک آئے تو اک نعت بن گئی

منبر پہ جب حضور نے بارش کے واسطے
دستِ کرم اٹھائے تو اک نعت بن گئی

حسن و حسین و فاطمہ اور مولائے کائنات
کملی میں چھپائے تو اک نعت بن گئی

جب چہرہ رسول کے انوار کے طفیل
سب ذہن جگمگائے تو اک نعت بن گئی

ناصر مرے حضور نے مجھ سے گناہ گار
سینے سے جب لگائے تو اک نعت بن گئی

نعت شریف

جو بھی سرکارِ دو عالم کے گدا ہوتے ہیں
کب وہ مر کر بھی مدینے سے جدا ہوتے ہیں

جس گھڑی سامنے آ جاتی ہے صورت اُن کی
عشق کے سجدے تو اُس وقت ادا ہوتے ہیں

دلِ مدینے کی طرف اُن کے لگے رہتے ہیں
تیرے دیوانے جو مصروفِ دُعا ہوتے ہیں

اتنے ذرے بھی نہیں ریت کے صحراؤں میں
جتنے انعام ہمیں طیبہ سے عطا ہوتے ہیں

اُن کے ملنے کو چلا آتا ہے کعبہ خود ہی
اللہ والوں کے تو انداز جدا ہوتے ہیں

موت بھی اپنا اُنھیں دُولہا بنا لیتی ہے
عشق سرکار میں جو لوگ فنا ہوتے ہیں

دل تو پہلی ہی نظر میں ہوا اُن کا ناصر
گمب نگاہوں کے بھلا تیر خطا ہوتے ہیں

نعت شریف

نبی کی راہ پر چلنا شریعت نام ہے اس کا
نبی کے نام پر ثنا محبت نام ہے اس کا

لعاب پاک کو ہاتھوں پہ لینا رُخ پہ مل لینا
غلامی اس کو کہتے ہیں عقیدت نام ہے اس کا

جو ہو جائے فدا اُن پر فرشتے غسل دیں اُس کا
یہی ہے عشقِ دل والو شہادت نام ہے اس کا

رُخ محبوب نظروں سے جو اوجھل ہو تو مرجائیں
اسے دیدار کہتے ہیں زیارت نام ہے اس کا

عمر منبر پہ ہیں لیکن سنا دی بات لشکر کو
خطیبو غور فرماؤ خطابت نام ہے اس کا

محافظ بھٹریئے دیکھے نبی والوں کے ریوڑ کے
کرامت اس کو کہتے ہیں ولایت نام ہے اس کا

شب ہجرت اکیلے ہیں علی آقا کے بستر پر
یہی تو جانثاری ہے شجاعت نام ہے اس کا

سر عرش علی ناصر نہیں بھولے غلاموں کو
یہی اُلفت یہی شفقت ہے رحمت نام ہے اس کا

نعت شریف

سرورِ زیبا دے مال و سرم تہ قربان دے

واہ واہ سو مرہ خالیستہ نبی سلطان دے

ترجمہ

میرا گھڑ اولاد و جان محبوب پر قربان ہے

مرحبا کتنا حسین میرا نبی سلطان ہے

جملہ خوب رومان ہما واڑہ حسینان ہما

خاور و دپیزا نہ پئی واڑہ شہہ قربان ہما

حسن تہ حیران لیبی جنتو نو کیتے رضوان دے

ترجمہ

اس جہان میں جس قدر بھی خوبرو انسان ہیں

وہ سبھی اُن کے قدم کی ڈھول پر قربان ہیں

آپ کے جلووں کو رضواں دیکھ کر حیران ہے

ترجمہ

اُنگلیاں کاٹیں جنہوں نے حسن یوسف دیکھ کر
دیکھ لیتیں آنکھ سے میرے نبی کو وہ اگر
پھر لیتیں دل پہ چھریاں یہ میرا ایمان ہے

ترجمہ

عائشہ کے ہاتھ سے جس وقت سوئی کھو گئی
مسکرائے آپ تو ہر چیز روشن ہو گئی
چہرہ محبوب ہے یا سورجوں کی کان ہے

ترجمہ

ناصر ہو کہ ہو ظفر سب ہیں اسی کے ترجمان
وہ حبیب مصطفیٰ جس کا ہے طیبہ آستان
شاعروں میں سب سے پیارا آپ کو حسان ہے

نعت شریف

ایہہ جگ پیا تیرے نال سجدا اے
 سجدا اے نالے رجدا اے
 تیرے باہجھوں سوہنیا سہارا ہور کیہڑا اے
 جتھے ایس جائے اوہ دوارا ہور کیہڑا اے
 دل ہر ویلے تیرے دل بھجدا اے
 اللہ دی سوہنہ از لوں ای تیرے دیوانے آں
 ہر ویلے تیریاں جو محفلاں سجانے آں
 ساڈے واسطے فریضہ ایہو حج دا اے
 دکھی دل ہووے تے اوہ دکھنوں سیان دا
 ٹٹے ہوئے دل دا وی حال اوہو جان دا
 تیر عشقے دا جہدے سینے وجدا اے

سجناں ہن آ جا چل چلے مدینے نوں
دیسے جا حال اُس عربی نگینے نوں
دُکھ و نڈ داتے نالے عیب کجدا اے
ایہو گل مینوں سارے عاشقاں پڑھائی اے
و دھ شہنشاہیاں کولوں سوہنے دی گدائی اے
ہور پتہ مینوں چج ناں کجدا اے
نام اوہدا لیے چھڈ جانڈیاں بیماریاں
ناصر اوہ تے جان دا اے ولاں دیاں ساریاں
اوہنوں پتا سارا کل داتے آج دا اے

نعت شریف

بھاویں ساہ رُک جائے۔ بھاویں جند مک جائے

بھاویں پئے جائے ویر زمانہ

تیرا دامن چھڈ نہیں سکدا دل دیوانہ

اساں ذکر حضور دا کرنا۔ اساں عشق نبی وچ مرنا

اساں گج وچ نعرے لاؤنے اساں دنیا توں نہیں ڈرنا

اسیں سچ گئے آں۔ اسیں رَج گئے آں

سانوں لبھ گیا۔ نور خزانہ.....

اساں پالئی پیار دی وردی۔ ساڈے کولوں موت وی ڈردی

سرکار دا ساوا روضہ۔ اکھ دل دی تک تک ٹھردی

اسیں جھلے نہیں۔ اسیں کلے نہیں

ساڈے نال حسین دا نانا.....

ساڈے لب تے رہندیاں نعتاں۔ اسیں کر دے اوہدیاں باتاں

اسیں اوہدے عشق اچ سڑ گئے۔ جہداوند دا نور زکوتاں

اوہدا کھانے آں اوہدا گانے آں

سانوں لبھدی بھیک روزانہ.....

ساڈے دامن رہن نہ خالی- ساڈی لچ لچ پال نے پالی

ساڈے سرتے رہندا سوہنا- جیہڑا خود کوثر دا والی

میلا د کرو- اوہنوں یاد کرو

دل پیش کرو نذرانہ

سوہنے زخم اساڈے سیتے- اساں جاکم پرویم دے پیتے

اساں ناصر پاک نبی دے میلا دتے بند نہیں کیتے

اسیں پنی آں- اسیں سنی آں

ساڈا سوہنے نال یرانہ

نعت شریف

کیسے کیسے رنگ بدل کر غم دُنیا کے آتے ہیں
لیتا ہوں جب نام نبی کا خوشیوں میں ڈھل جاتے ہیں

جس کا کھاؤ اُس کا گاؤ قول ہے یہ داناؤں کا
اُس کے گیت نہ گائیں کیسے جس کا صدقہ کھاتے ہیں

عرش علیٰ کا ماتھے کا بھی جھومر اُن کی عظمت ہے
میرے نبی کی شان کے جھنڈے ہر جانب لہراتے ہیں

دائی حلیمہ کی کٹیا میں منظر دید کے لائق ہے
آپ کے جھولے کی ڈوری کو خود جبریل ہلاتے ہیں

عشق و محبت سے پڑھتا ہے جو اک بار درود کبھی
میں دربار میں سن لیتا ہوں خود آقا فرماتے ہیں

اُن کی نسبت وہ نسبت ہے جس نسبت کی نسبت سے ہم جیسے بے قیمت سکے اُن کے ہاں چل جاتے ہیں

اس نعرے سے اکثر اپنی ہر مشکل آسان ہوئی ہیں کتنے نادان جو اُن کے نعرے سے کتراتے ہیں

ہر محفل والے کا ہونا بھی لازم ہے اس لیے یہ دیوانے ناصر محفل نعت سجاتے ہیں

نعت شریف

سرِ بزمِ جھومتا ہے سرِ عامِ جھومتا ہے
تیری نعت سن کے تیرا یہ غلامِ جھومتا ہے

تیرے نام سے ہزاروں کے نصیبِ جگمگائے
تیرا نام جس میں آئے وہ کلامِ جھومتا ہے

تیری ذات پر ہمیشہ جو دیوانے بھیجتے ہیں
تیرے آستاں پہ جا کر وہ سلامِ جھومتا ہے

جو ملا مقام جس کو وہ ملا ترے کرم سے
تو قدم جہاں بھی رکھ دے وہ مقامِ جھومتا ہے

میں نے جس نماز میں بھی تیرا کر لیا تصور
وہ مرا رکوع و سجدہ وہ قیام جھومتا ہے

تیرے نام نے عطا کی میرے نام کو بھی عظمت
تیرا نام ساتھ ہو تو میرا نام جھومتا ہے

تیرے میکدے میں آیا تو کھلا یہ راز ناصر
تیرے ہاتھ سے ملے جو وہی جام جھومتا ہے

نعت شریف

بیاں فخر رسالت دی ہے عظمت کون کر سکدا!
برابر آپ دے آوے ایہہ جرات کون کر سکدا

کہیا جبریل نے اقصیٰ دے وچ آؤ مسلے تے
تساں باہجھوں رسولاں دی امامت کون کر سکدا

سلیمان جے پیغمبر نے زمیں تے راج کیتا سی
تساں باہجھوں فلک تے وی حکومت کون کر سکدا

خدا نے بھیجیا قرآن جمع عثمان نے کیتا
تساوی ذات ول آیا خیانت کون کر سکدا

ربیعہ نوں وضو بدلے محل جنت دا دے چھڈیا
جیویں آقا نے فرمائی سخاوت کون کر سکدا

ہٹائی ناں نظر چہرے توں ڈنگ جھلدار ہیا بھاویں
مرے صدیق دے وانگوں زیارت کون کر سکدا

صحابہ داوی توں خادم تے ولیاں داوی توں نوکر
تیرے وانگوں بھلا سنیاں محبت کون کر سکدا

جیویں سرکار فرماون گے آ میدانِ محشر وچ
گناہ گاراں دی اے ناصر شفاعت کون کر سکدا

نعت شریف

کرناں کی اسیں لمی چوڑیاں جکیراں نوں
چاہیدی مدینے وچ حاضری فقیراں نوں

عرضاں گزاریاں نوں سال ہوندے جانڈے نے
مندے توں وی مندے ساڈے حال ہوندے جانڈے نے
دکھاں والی جیل چوں رہائی دے آسیراں نوں

کہندا اے زمانہ تیرے غماں دی اخیر نہیں
بچ دی کوئی اک تیرے ہتھ لکیر نہیں
سدھا کر سکدے حضور ای لکیراں نوں

میرا لج پال میرا حال سارا جان دا
آپے رکھ لوے گا اوہ مان میرے مان دا
کھچناں نہ سینے چوں جدائیاں دیاں تیراں نوں

اوپدے دربار تے سناؤن دا رواج نہیں
 روگیاں دا دید باجھوں کوئی وی علاج نہیں
 آپے ویکھ لوے گا اوہ اکھاں دیاں نیراں نوں

ناصر ایہہ طوفاناں دا وی رُخ موڑ دین گے
 رابطہ مدینے ولے میرا میرا جوڑ دین گے
 دتی اے توفیق رب میرے سوہنے پیراں نوں

نعت شریف

سب سے بیٹھا نام تمہارا

درد و غم آرام کا چارا

نام محمد نام سب سے پیارا نام

جب اس نام کی میم ہٹائی

تم اس نام کی عظمت دیکھو

پیو سکون کے جام

منزل منزل نام نبی کا

ہم سب کو مطلوب نام یہی ہے

لیجیے صبح و شام

یاد آئے جب کملی والا

کہہ دو یہ ہر ایک گدا کو

پڑھو درود سلام

پی کی یادیں پی کی باتیں

ادب سے ناصر شہر مدینے

باندھ لیا احرام

حمد خدا کی لب پر آئی

خوب پڑھو اور برکت دیکھو

نام محمد نام

محفل محفل نام نبی کا

اللہ کو محبوب یہی ہے

نام محمد نام

خوب چپو اس نام کی مالا

ہے اس نام کی لاج خدا کو

نام محمد نام

کر کر گزریں دین اور راتیں

میری عقیدت کی دیوی نے

نام محمد نام

نعت شریف

بخت پئے انج جاگ مدینے
بس روون دی جانچ آگئی اے
جنج چڑھی جد شوق دی اوتھے
جنگل دے سب فیر کدی سہی
بڑے بڑے فنکاراں تائیں
اس تسبیح دے من کے لگدے
دل دا ستھرا بھانڈا ہووے
پھڑلئی سوہنے واگ مدینے
بھل گئے سرتے راگ مدینے
اکھیاں دتے لاگ مدینے
نفس دا کیلو ناگ مدینے
بھل جان دے ڈائلاگ مدینے
کی بھولے کی گھاگھ مدینے
لگدی فوراً جاگ مدینے

اُجڑے پجڑے لوکی ناصر

ہندے سدا سہاگ مدینے

نعت شریف

بھاویں ہوویں توں گھر بیلیا
 راہ دے پتھرو وی ہٹ جان گے
 یاد سوہنے نوں کر بیلیا
 پیش کر کے دروداں دی ڈالی
 جان بھاویں ہے تیری اکیلی
 مڑ نہ دُشمن توں ڈر بیلیا
 نام سرکار دا چپ دا چپ دا
 قرب ہووے سجن دا کہ دُوری
 دُکھڑے ہس ہس کے جر بیلیا
 موڑ دے او سے پاسے نگا ہواں
 اوہنوں سینے چ اپنے وسا کے
 پیش کر دے جگر بیلیا
 جگدی نظراں توں گریاں دی ناصر
 رکھ مدینے نظر بیلیا
 غم دے بدل وی چھٹ جان گے
 پھر توں آویں گا گھرنوں نہ خالی
 کیتا کر توں سفر بیلیا
 کملی والا بنا لے توں بلی
 بازولہراں دے توں نپ دانپ دا
 جا طوفاناں چ تر بیلیا
 ہے عشق وچ بڑا ای ضروری
 سامنے نے تیرے سجھے راہواں
 سوہنا آکھے جہر بیایا
 اوہدے غم نوں توں مہماں بنا کے
 ٹھارے اوہ غریباں دی آخر
 لین اوندنا خبر بیلیا

نعت شریف

ہاں وہ لمحے امر ہو گئے جو مدینے بسر ہو گئے
بے نہایت عطا کی بدولت مصطفیٰ کی ثناء کی بدولت
کتنے آباد گھر ہو گئے
جس جگہ وہ سواری سے اترے جانِ عالم جدھر سے بھی گزرے
سارے مدوشن نگر ہو گئے
بن کے بکھرے محبت کی خوشبو کتنے خوش بخت تھے میرے آنسو
آپ کی جو نذر ہو گئے
خود خدا کے کرم کے اشارے ہو گئے اُسکی جانب ہی سارے
میرے آقا جدھر ہو گئے
نام اُن کا زُباں پر جو آیا پوچھو کیسے کنارے پہ آیا
میرے ساتھی بھنور ہو گئے
جب مصیبت غلاموں پہ آئی آپ کے نام کی دی دوہائی
مصطفیٰ باخبر ہو گئے
ناز قسمت پہ وہ کر رہے ہیں اُنکے ناصر جو در پہ جھکے ہیں
کتنے اُونچے وہ سر ہو گئے

نعت شریف

مل کے کوئی التجا کر لوؤ
 حاضری دی دُعا کر لوؤ
 تنگ لگدا اے اوہ زندگی توں دُور رہندا اے جیہڑا نبی توں
 اُس توں رستہ جدا کر لوؤ
 ہو کے نور نبی دے رہواں گے جان دینی پئی تے دیاں گے
 آج ایہو فیصلہ کر لوؤ
 کملی والے دی محفل سجا کے چند اکھیاں چوں اتھرو گرا کے
 تتی لو نوں صبا کر لوؤ
 ہے نبی والیاں دی نشانی سب توں وڈی ہے ایہہ نعت خوانی
 ذکر صلے علی کر لوؤ
 روز کریا کرو ناں دھما کے چھوڑ ورشوت تے مارونہ ڈا کے
 آپ دا ای حیا کر لوؤ

مت کرو چوریاں تے اُجاڑے ایسا ہووے نہ حشر دیہاڑے

سب مزا کر کرا کر لوؤ

بن کے ویکھو عمل دے ونی غازی پکے بن جاؤ آج توں غازی

جو قضا اے ادا کر لوؤ

نسخہ ناصر ہے سب توں ایہہ اعلیٰ پا کے گل وچ دُروداں دی مالا

ہر مرض دی دوا کر لوؤ

نعت شریف

آقا دا ہووے دربار ایہہ ہون سارے یار
 مزے تے فیر آون گے
 اکھیاں دے وچ ہوون اتھرو ہونٹاں تے فریاد
 وسے گی نور دی پھوہار ملے گا غم خوار
 مزے تے فیر آون گے
 لا کے جالی نال ایہہ سینے عرضاں کرے فقیر
 رہے گناہواں دے نہیں بھار اوہ دیکھ کے دیار
 مزے تے فیر آون گے
 خود جبریل امین نون آوے دیکھے بن نہ چین
 دُروداں دے پروکے اوتھے ہار کراں گے پیش یار
 مزے تے فیر آون گے
 پکاں نال مدینے ناصر دیاں بوہاری میں
 مینوں جے کہن سرکار توں کری جا دیدار
 مزے تے فیر آون گے

نعت شریف

میرے سرور میری قسمت کو بھی اعلیٰ کر دے
دل کی دُنیا میں اندھیرا ہے اُجالا کر دے

آلِ اطہار کا مجھ کو تو بنا کر منگتا
اپنے یاروں کا مجھے چاہنے والا کر دے

بعد مرنے کے مرے آ کے لحد میں میری
اے میرے نور کے پیکر تو اُجالا کر دے

اُن کی یادوں میں جو اشکوں کی پرولایا ہے
پیش سرکار کی خدمت میں وہ مالا کر دے

رات معراج کی خالق نے کہا آ کے ذرا
رونق عرشِ معلیٰ کو ڈوبالا کر دے

چھوڑ کر تیری گلی جاؤں تو جاؤں میں کہاں
آ کے کٹیا میں مرے غم کا ازالہ کر دے

تیرا ناصر تیرا گستاخ سے لڑتا جائے
مجھ کو بس اپنا گدا اپنا جیالا کر دے

نعت شریف

دین و دنیا میں جو تیرا نہ سہارا ہوتا
کس کے ٹکڑوں پہ فقیروں کا گزارا ہوتا

تیری قسمت میں نہ غیروں کی غلامی ہوتی
تو نے اک بار جو آقا کو پکارا ہوتا

آج آنکھوں میں نہ رنگین نظارے ہوتے
تیرے رخ کا جو نہ پر کیف نظارا ہوتا

ہم تپیموں کی طرح ٹھوکریں کھاتے پھرتے
تو جو حامی نہ مرے آقا ہمارا ہوتا

درد ہوتا نہ کوئی اور مرے سینے میں
کاش سینے میں فقط درد تمہارا ہوتا

تو نہ روتا کبھی غاروں میں ہماری خاطر
غم گداؤں کا اگر تجھ کو گوارا ہوتا

اب بھی ناصر میرے دل میں یہ کسک رہتی ہے
کاش حاضر میں مدینے میں دوبارا ہوتا

نعت شریف

جس ویلے وی آ جاوے یاد مدینے دی
میںوں ستیاں آن جگاوے یاد مدینے دی
اکھیاں دے وچ اووندے اتھرو
نال مرے کرلاؤندے اتھرو
ساری رات نہ سوندے اتھرو
گیت ہجر دے گاؤندے اتھرو
جدوں ہنجواں وچ مل جاوے یاد مدینے دی
غم دی بکل کھل کھل جاوے
سب کچھ میںوں بھل بھل جاوے
چین دی دولت ڈل ڈل جاوے
خاک ایچ جنڈری رُل رُل جاوے
جدوں پیر آؤ بیڑے پاوے یاد مدینے دی

نبھاں ویکھ کے کہن سیانے
کی اے تینوں اللہ جانے
خورے کینے ہوئے زمانے
سن سن جگ دے مہنے طعنے

میںوں سولی روز چڑھاوے یاد مدینے دی

دل وچوں نکلن ہو کے ہاواں

روواں کر کر لمیاں بانہواں

دید لئی بے تاب نگاہواں

ہن ناصر لئی کرو دعاواں

بے پر دا پر بن جاوے یاد مدینے دی

نعت شریف

آج دعاواں دا مل پئے گیا
ججھوں ججھوں گزر دے گئے
جو محمد توں ہووے شروع
آپ دی جد گدائی ملی
جو مدینے دے وچ میں لئے
سینے یوسف نے جدلا لئے
کملی والے دے درمیریاں
آپ دی والدہ دے طفیل

التجاواں دا مل پئے گیا
اوہناں راہواں دا مل پئے گیا
اوہناں نانواں دا مل پئے گیا
سب گداواں دا مل پئے گیا
اوہناں ساہواں دا مل پئے گیا
سب بھراواں دا مل پئے گیا
سب خطاواں دا مل پئے گیا
جگ دی ماواں دا مل پئے گیا

نعت شریف

زندگی دا چارا اے جان توں وی پیارا اے
آسرا غریباں دا آپ دا دوارا اے

دعویٰ نہیں فقیری دا مان نہیں امیری دا
مصطفیٰ دے لنگرتے ساڈا تے گزارا اے

ہون گے زمانے دے ہو روی سہارے پر
سانوں یا رسول اللہ آپ دا سہارا اے

عرشی وی ایہہ من دے نے فرشی وی ایہہ کہندے نے
آپ دے ای جلویاں دا ہر طرف نظارا اے

رات دن گزر دے نے آپ دی ثناء اندر
ساڈی زندگانی دا ایہو گو شوارا اے

آپ دی غلامی دی مل گئی سند مینوں
میرا تے بلندیاں نے اُج کل ستارا اے

میریاں خطاواں دا جے حساب نہیں ناصر
آپ دی عطا دا وی حد نہ کوئی کنار اے

نعت شریف

عشق دی جد تشہیر ہندی اے
 سوہنا منے منے جیویں منے
 مندریں وچ اذاناں ہندیاں
 نیمیاں وچ تلاوت ہندی
 بندہ جس دم خاک ہو جاوے
 لوح محفوظ نظر وچ ہندی
 ہتھیں وچ ہتھکڑیاں ہندیاں
 جندڑی لیر قطیر ہندی اے
 ہر دم ایہہ تدبیر ہندی اے
 میخانے تقریر ہندی اے
 نیزے تے تفسیر ہندی اے
 پھر مٹی اکسیر ہندی اے
 مٹھ دے وچ تقدیر ہندی اے
 پیراں وچ زنجیر ہندی اے

ناصر ول دے خاص فریم ایچ

اکو ای تصویر ہندی اے

نعت شریف

مصطفیٰ کے شہر میں اک بار جا کر دیکھئے
سرورِ دنیا و دین کو غم سنا کر دیکھیے

التجائیں آپ کی عرشِ خدا تک جائیں گی
شاہِ شاہاں کی گلی میں التجا کر دیکھئے

اے سکوں کے طالبو بکھرے ہوئے لوگو سنو
آج ہی سرکار کی محفل سجا کر دیکھئے

کس قدر بجھتے ہوئے چہروں پہ ہیں مایوسیاں
اے میرے آقا ادھر بھی مسکرا کر دیکھئے

حضرتِ آدم کے آیا کامِ اسمِ مصطفیٰ
آئینے اس نام کو ساتھی بنا کر دیکھئے

کیوں دکھاتے ہو کسی بے درد کو زخمِ جگر
جائیے جانِ مسیحا کو دکھا کر دیکھئے

دس قدم آئیں گی چل کر رحمتیں اللہ کی
اک قدم تو آپ کی جانب اٹھا کر دیکھئے

قلمقوں سے جگمگا دیں محفلیں ناصر مگر
نعت سے قریب جاں بھی جگمگا کر دیکھئے

نعت شریف

ہو نہیں سجدے دنیا والے ہمسر کملی والے دے
توں وی میں وی آیاں سارے نوکر کملی والے دے

دولت واری گھر وی وارے جان وی کیتی نذرانہ
اپنی آپ مثال نے سارے دلبر کملی والے دے

بو بکر و فاروق عثمان وی پاک بلال قتادہ وی
بو ذر سلماں جابر طلحہ حیدر کملی والے دے

نبیاں نے وڈیا یا جہنوں رب وی نعت بیاں کردا
رُتے عقلاں سمجھاں کولوں باہر کملی والے دے

اک ٹکڑا ای نسلاں تیکر نہ مکدا نہ مکناں این
ایسے لئی نہیں منگتے جاندے در در کملی والے دے

اُس دربار اُچی بولن وی سجنوں گستاخی اے
ایسے لئی تے عاشق بولن ڈر ڈر کملی والے دے

حسن حسین نے دوشہزادے ایہناں نال بنا کے رکھ
دونویں ای نے جگ توں وکھرے گوہر کملی والے دے

اوہدا ذکرِ خدا نے کیتا سب توں اُچا ناصر شاہ
ڈنکے وجدے رہنے سجنوں گھر گھر کملی والے دے

نعت شریف

دیندے کدی نہ آپ جے سرکار آسرا

ہونا سی ہر اک آسرا بے کار آسرا

ہوونے گا ہو پ کوئی ترا اے یاد آسرا

ساڈا تے ہے اوہ سید ابرار آسرا

دکھاں غماں دے مار پو شکر خدا کرو

بن کے حضور آگئے غم خوار آسرا

آقا دے آسرے بن بن وی نہیں گل کدے

نت روز غیر دین پئے لکھ وار آسرا

ایسے بہانے ویکھیا جا کے خدا دا گھر

آقا ساڈا بن گیا دربار آسرا

محشر دے روز ہوگئی عملاں چجے کمی
بن جاوے گا حضور دا پھر پیار آسرا

اسلام دے محل جدوں کر بل چجہل گئے
نبیا اوہناں لئی آپ دا پروار آسرا

لوڑاں نے طیبہ پاک دی ٹھنڈی ہوا دیاں
ڈھونڈے بھلا کوئی ہو رکیوں بیمار آسرا

اوتھے وی تیرا آسرا ہونا ایں یا نبی
جس تھاں تے کوئی کر گیا انکار آسرا

ناصر در رسول تک پہنچی صدا مری
میرا تے بن گئے میرے اشعار آسرا

نعت شریف

بیٹھیاں نے ڈیرا لا کے میرے گھر ویرانیاں
پھیرا پا جا تاجدارا سیدا لاثانیاں

بے بلاوین تے مرے رہ جان گے لکھ سوہنیا
پیر جکڑے نے مرے تے بے سرو سامانیاں

یوسف کنعان تیرے شہر وچ ٹک جاوندا
وکیھ لیندا بے تیرے چہرے دیاں جولانیاں

توتے تو ایں تیرے دردے نوکراں دی نہیں مثال
تیرے دے لئی حوراں وی نے دیوانیاں

اوہ نہیں دسترخوان ویہندے فیر شاہراں دے کدی
مانیاں جہناں مدینے تیریاں مہمانیاں

اتھے او تھے جھنڈے جھلنے صرف تیری شان دے
بخشیاں نے تیرے رب نے تینوں اوہ سلطانیاں

کون کچھد اس اڈے ورگے ماڑیاں نوں آن کے
مان رکھدا جے غریباندا نہ توں دل جانیاں

تیرا ناصر وی حشر ویج جاوے سینہ تان کے
بخشوا دیویں توں رب توں ایہدیاں نادانیاں

نعت شریف

دن رات گزر دے دکھیاں دے سوہنے دیاں گلاں کر کر کے
ہر ساہ اے آخری ساہ لگدا راہ تک تک ہو کے بھر بھر کے

اس عشق دے کھیل او لڑے نے ایہہ اپنی مرضی کردا اے
بندہ ٹنکیا رہندہ سولی تے ناں جیوندا اے ناں مردا اے
لے جان دے جذبے منزل تے کدی ڈب ڈب کے کدی ترتر کے

رکھ نیویاں نظراں بڑیا جا کسے روز نوں مقصد پاویں گا
ناں بول اچیرا کوئی بولیں کسے بول نوں پھڑیا جاویں گا
ہر قدم اٹھانا پیندا اے اُس کوچے دے وچ ڈر ڈر کے

بوصیری وانگوں آقا جی میرے گھر وی پھیرا پا جاؤ
مطلب دے بلی چھڈ گئے نے لج پال پیا جی آ جاؤ
جند لیر قطیراں ہو گئی اے غم سہہ سہہ کے دکھ جر جر کے

جدوں یاد مدینہ اؤندا اے اکھیاں چوں چشمے پھٹ دے نے
 کیہ کرے روگ جدائیاں دے پئے ڈاکواں وانگوں لٹ دے نے
 نہیں جین دا چھڈیا ہن آقا اس صدمے ہڈیاں چر چر کے

ایہہ ناصر درد انوکھا اے دیدار بناں اس جانا نہیں
 مینوں لگدا بلی توڑ دا اے ایہدا کوئی ہور ٹھکانہ نہیں
 اسیں دونویں آج تک ہارے نہیں جت جت کے اسیں ہر ہر کے

نعت شریف

دلِ دلِ مدینہ دل

اس دلِ وچ دل والیاں نوں خود رب وی پیندا مل

ایہہ نکتہ توں یار بھلاویں مردیاں تیک کدینہ

ہے جنت دے باغاں وچوں اعلیٰ باغِ مدینہ

کرو دعاواں طیبہ وئے پین سفینے ٹھل

مکہ پاک نبی نوں پیارا رب دا پیار مدینہ

آپ نے اپنے نوروں کیتا پُر انوارِ مدینہ

اوپدے ذریاں دے وچ رہنی محشر تک جھل مل

اوپدی مٹی پاک دے اندر رکھیاں رب تاثیراں

ایہنوں کھا کے چین ہے پایا بیماراں دلگیراں

لائیے جے ایہہ خاک مبارک زخم وی جان دے سل

دل دے نال اس بستی دا اے رشتہ بہت پرانا
 ہر عاشق ہے فرض سمجھدا شہر مدینے جانا
 ہے ایہ مان غریباں دا تے کمزوراں دا ٹل
 اپنی جان دے اُتے ناصر جیہڑا ظلم کماوے
 رب فرماندا یا رمرے دے بوہے تے آجاوے
 اوہدے ٹٹے لیکھ بناواں کرم دے لاکے کل

نعت شریف

مدینے کا رُتبہ گھٹایا نہ جائے
جو یاد آئے تو پھر بھلایا نہ جائے

خدا چاہتا ہے مدینے کا زائر
جہنم میں ہرگز جلایا نہ جائے

یہ ہے حکم اللہ عزوجل کا
مدینے کسی کو ستایا نہ جائے

قدم تب ہی اُٹھتے ہیں جب وہ بلائیں
قدم وربہ اک بھی اُٹھایا نہ جائے

مدینے سے، والی کا اسم گرامی
نہ ہو گر وضو گنگنا یا نہ جائے

مدینہ ہے ایسا شجر اس جہاں میں
خزاؤں میں بھی جس کا سایہ نہ جائے

ہے ارشاد طیبہ کے والی کا سنیے
کیا جائے احساں جتایا نہ جائے

مدینے میں جاتے ہیں اپنے ہی ناصر
مدینے میں کوئی پرایا نہ جائے

نعت شریف

بھلیا اے ناں ای بھلایا اے تیرا سوہنا مدینہ
 اللہ نے کناں سجایا اے تیرا سوہنا مدینہ
 نوریاں دی بارات نوں چھڈ کے جنت دے باغات نوں چھڈ کے
 جبریل و پکھن لئی آیا اے تیرا سوہنا مدینہ
 چھڈ کے منظر گندے مندے اوہ کنے خوش بخت نے بندے
 سینے نوں جہناں بنایا اے تیرا سوہنا مدینہ
 اوہ نہیں عقل سمجھ وچ پورا اوہ لگدا انسان ادھورا
 جہنے وی اک پل بھلایا اے تیرا سوہنا مدینہ
 ہر شے بے شک پئے جائے چلے شالا محشر تیک نہ بھلے
 ساڈا تے بس سرمایہ اے تیرا سوہنا مدینہ
 سانوں تے ہر شے بھل گئی اے جد تکیا تے اکھ کھل گئی اے
 جنت دے باغاں تے چھایا اے تیرا سوہنا مدینہ
 یاد آیا تے اتھرو چلے ناصر ہو رہیں کجھ وی پلے
 ساڈا تے کھٹیا کمایا اے تیرا سوہنا مدینہ

نعت شریف

اکھاں وچ لگی اے پھوہار بڑی دیر توں
ویکھدے پئے رستہ بیمار بڑی دیر توں

ایہو اے صلاح تے تشخیص ہر بینے دی
ایہدے لئی حاضری ضروری اے مدینے دی
ایہو ہندی پئی اے تکرار بڑی دیر توں

آقا مسکین ولے پھیرا اک پاؤنا
آئے جدوں تسی تے بہار نے وی آؤنا
میرے نال رُسی اے بہار بڑی دیر توں

کدے تے وصال دے وی جھنڈے لہران گے
اکھ دے ویرانیاں اچ پھل کھڑ جان گے
چھبے نے جدائی والے خار بڑی دیر توں

واسطہ حسینؑ دا ای آ جا اُون والیا
کر جا اُجالے سارے جگدے اُجالیا
چھایا اے ہنیرا تے غبار بڑی دیر توں

اکھاں وچ رہیاں کدوں نینداں اُڈجائیاں
سون کدوں دیندیاں نے پیڑاں ایہہ پرانیاں
منگدا سواں اے دیدار بڑی دیر توں

ناصر اساں ایسے طراں زندگی نبھائی اے
ہوکیاں تے ہاواں نال دوستی بنائی اے
پایا تیرے غماں نال پیار بڑی دیر توں

نعت شریف

عرشاں تے محفل سجائی گئی ساڈے آقا دے ناں دی
فرشاں تے رونق لائی گئی ساڈے آقا دے ناں دی

رب دے کول تلافی دے لئی اک لغزش دی معافی دے لئی
آدم نوں تسبیح سکھائی گئی ساڈے آقا دے ناں دی

رہن نہ لیکھ کسے دے ستے حضرت نوح دے بیڑے اُتے
تختی سی سجنوں لوائی گئی ساڈے آقا دے ناں دی

دھوں دے بدل چھٹ گئے آپے دشمن گھٹ دے گھٹ گئے آپے
عظمت نہ ہرگز گھٹائی گئی ساڈے آقا دے ناں دی

جنت دے سب برگ ثمرتے ہر دیوار تے ہر اک دَر تے
اکو ای سُرخ لکھائی گئی ساڈے آقا دے ناں دی

اُدھر لوئی بھونچال نہ آیا اوہنوں فیر زوال نہ آیا
جو شے وی دیندی دوہائی گئی ساڈے آقا دے ناں دی

پچھ لو خود انگریز توں جا کے ایہہ دسیا اک گورے آ کے
چن تے وی خوشبو اے پائی گئی ساڈے آقا دے ناں دی

ناصرن کے سب حمدے نے اک دوجے نوں لب حمدے نے
توقیر اپنی ودھائی گئی ساڈے آقا دے ناں دی

پیر سیدنا محمد میں پیشی سیالوی

کے خوبصورت لغتیں مجموعے

8342

نوریہ رضویہ پبلشرز

۱۱ گنج بخش روڈ لاہور

